

Św. Zygmunt

» Chodźcie, posilcie się! «

NR XVI/2007 (262)

GAZETKA PARAFII ŚW. ZYGMUNTA W SŁOMCZYNIE

22 KWIETNIA 2007

Obywatel jest zobowiązany w sumieniu do nieprzestrzegania zarządzeń władz cywilnych, gdy te przepisy są sprzeczne z wymaganiami ładu moralnego.
"Trzeba bardziej słuchać Boga niż ludzi" Dz 5, 29 [KKK, 2256]

TRZECIA NIEDZIELA WIELKANOCNA

Z DZIEJÓW APOSTOLSKICH^{Dz 5,27b-32.40b-41}

Arcykapłan zapytał Apostołów: „Zakazaliśmy wam surowo, abyście nie nauczali w to imię, a oto napełniście Jerozolimę waszą nauką i chcecie ściągnąć na nas krew tego człowieka?”.

Odpowiedział Piotr i Apostołowie: „Trzeba bardziej słuchać Boga niż ludzi. Bóg naszych ojców wskrzesił Jezusa, którego straciliście, przybwszy do krzyża. Bóg wywyższył Go na prawicę swoją jako Władcę i Zbawiciela, aby dać Izraelowi nawrócenie i odpuszczenie grzechów. Dajemy temu świadectwo my właśnie oraz Duch Święty, którego Bóg udzielił tym, którzy są Mu posłuszni”.

I zabronili Apostołom przemawiać w imię Jezusa, a potem zwolnili. A oni odchodzili sprzed Sanhedrynu i cieszyli się, że stali się godni cierpieć dla imienia Jezusa.

PSALM RESPONSYJNY^{Ps 30}

REFREN: **Sławię Cię, Panie, bo mnie wybawiłeś**

Sławię Cię, Panie, bo mnie wybawiłeś
i nie pozwoliłeś moim wrogom naśmiewać się ze mnie.
Panie, mój Boże, z krainy umarłych wywołałeś moją duszę
i ocaliłeś mi życie spośród schodzących do grobu.

Spiewajcie psalm wszyscy miłujący Pana
i pamiętajcie o Jego świętości.

Gniew Jego bowiem trwa tylko przez chwilę,
a Jego łaska przez całe życie.

Wysłuchaj mnie, Panie, zmiłuj się nade mną,
Panie, bądź moją pomocą.

Zamieniłeś w taniec mój żałobny lament,
Boże mój i Panie, będę Cię sławił na wieki.

Z KSIĘGI APOKALIPSY ŚW. JANA APOSTOŁA^{Ap 5,11-14}

Ja, Jan, ujrzałem i usłyszałem głos wielu aniołów dokoła tronu i Zwierząt, i Starców, a liczba ich była miriady miriad i tysiące tysięcy, mówiących głosem donośnym: „Baranek zabity jest godzien wziąć potęgę i bogactwo, i mądrość, i moc, i cześć, i chwałę, i błogosławieństwo”.

A wszelkie stworzenie, które jest w niebie i na ziemi, i pod ziemią, i na morzu, i wszystko, co w nich przebywa, usłyszałem, jak mówiło: „Siedzącemu na tronie i Barankowi błogosławieństwo i cześć, i chwała, i moc na wieki wieków”. A czworo Zwierząt mówiło: „Amen”. Starcy zaś upadli i oddali pokłon.

AKLAMACJA^{Lk 24,32}

Alleluja, Alleluja, Alleluja

Zmartwychwstał Chrystus, który wszystko stworzył
i zlitował się nad ludźmi.

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚW. JANA^{J 21,1-14}

Jezus ukazał się znowu nad Morzem Tyberiadzkim. A ukazał się w ten sposób: Byli razem Szymon Piotr, Tomasz, zwany Didymos, Natanael z Kany Galilejskiej, synowie Zebedeusza oraz dwaj inni z Jego uczniów. Szymon Piotr powiedział do nich: „Idę łowić ryby”. Odpowiedzieli mu: „Idziemy i my z tobą”. Wyszli więc i wsiedli do łodzi, ale tej nocy nic nie złowili.

A gdy rano zaświtało, Jezus stanął na brzegu. Jednakże uczniowie nie wiedzieli, że to był Jezus. A Jezus rzekł do nich: „Dzieci, czy nie macie nic do jedzenia?”. Odpowiedzieli Mu: „Nie”.

On rzekł do nich: „Zarzućcie sieć po prawej stronie łodzi, a znajdziecie”. Zarzucili więc i z powodu mnóstwa ryb nie mogli jej wyciągnąć.

Powiedział więc do Piotra ów uczeń, którego Jezus miłował: „To jest Pan!”. Szymon Piotr, usłyszawszy, że to jest Pan, przywdział na siebie wierzchnią szatę, był bowiem prawie nagi, i rzucił się w morze. Reszta uczniów dobiła łodzią, ciągnąc za sobą sieć z rybami. Od brzegu bowiem nie było daleko, tylko około dwustu łokci.

A kiedy zeszli na ląd, ujrzeli żarzące się na ziemi węgle, a na nich ułożoną rybę oraz chleb. Rzekł do nich Jezus: „Przynieście jeszcze ryb, któreście teraz ułowili”. Poszedł Szymon Piotr i wyciągnął na brzeg sieć pełną wielkich ryb w liczbie stu pięćdziesięciu trzech. A pomimo tak wielkiej ilości sieć się nie rozerała. Rzekł do nich Jezus: „Chodźcie, posilcie się!”. Żaden z uczniów nie odważył się zadać Mu pytania: „Kto Ty jesteś?”, bo wiedzieli, że to jest Pan. A Jezus przyszedł, wziął chleb i podał im,

podobnie i rybę.

To już trzeci raz, jak Jezus ukazał się uczniom od chwili, gdy zmartwychwstał.

CUDOWNY POŁÓW RYB, Witz, Konrad (ok. 1400, Rottweil – ok. 1445, Bazylea), fragm., 1443-44, tempera na desce, 132x151 cm, Musée d'Art et d'Histoire, Genewa; źródło www.wga.hu

PATRON TYGODNIA: ŚW. MAREK EWANGELISTA

Dzieje Apostolskie wspominają go jako "Jana zwanego Markiem"^{Dz 12, 12}. Był Palestyńczykiem. Matka, Maria, w czasach Jezusa już wdowa, pochodziła z Cypru i prawdopodobnie była właścicielką domu, w którym odbyła się Ostatnia Wieczerza. Jest również możliwe, że była właścicielką ogrodu Getsemani na Górze Oliwnej^{por. Mk 14, 15}. Był uczniem św. Piotra. Wszystko na to wskazuje, iż zaraz po zesłaniu Ducha Świętego Piotr udzielił mu Chrztu świętego i dlatego nazywa go swoim synem^{P 5, 13}.

Marek towarzyszył Barnabie i Pawłowi w podróży do Antiochii, a potem w pierwszej podróży na Cypr. Kiedy zaś Paweł chciał iść w głąb malej Azji, przez wysokie góry Tauru, Marek się sprzeciwił i w 49 w Pergo zawrócił^{Dz 12, 25; 13, 13}, co bardzo rozgniewało Apostoła Narodów. Gdy Barnaba opuścił Pawła, razem z Markiem udali się na Cypr. Była to wyspa rodzinna Barnaby, a być może, że również i Marka^{Dz 15, 35-40}. W 61 Marka ponownie widzimy przy Pawle w Rzymie^{Kol 4, 10; Flm 24}. W Liście do Tymoteusza, pisanym z więzienia, Paweł prosi, aby przybył do niego także Marek, "jest mi bowiem przydatny do posługiwania"^{2 Tm 4, 1}.

Na tym urywają się historyczne wiadomości o Marku. Według tradycji miał być założycielem gminy chrześcijańskiej w Aleksandrii i jej pierwszym biskupem. Tam również miał ponieść śmierć męczeńską za panowania cesarza Nerona. Inni przesuwają datę jego śmierci do czasów cesarza Trajana (98-117). Zostawił nam zwięzły opis życia i nauki Pana Jezusa, wierne echo katechezy św. Piotra. Swoją Ewangelię napisał zapewne przed r. 62, w którym ukazała się Ewangelia Łukasza. Mogła więc powstać w latach 50-60, w Rzymie (gdyż wspomina znanych w gminie chrześcijańskiej w Rzymie: Aleksandra i Rufusa^{Mk 15, 21}, jako świadków pośrednich męki Pańskiej). Pisał nie dla Żydów, bowiem często tłumaczy słowa aramajskie na język grecki^{Mk 5, 4; 14, 36; 15, 22}. Tłumaczy również zwyczajnie żydowskie^{Mk 7, 1-23; 14, 12}.

Jest patronem pisarzy, notariuszy, murarzy, koszykarzy i szklarzy oraz miast: Bergamo, Wenecji, a także Albanii. Przyzywany podczas siewów wiosennych oraz w sprawach pogody.
(uroczystość 25 kwietnia)

ii. EWANGELISTA ŚW. MAREK, STOM, Matthias (ok. 1600, Amersfoort- po 1650, Sycylia), fragm., ok. 1635, olejny na płótnie, 113x154 cm, prywatna kolekcja; źródło www.wga.hu

INFORMACJE PARAFIALNE

22.IV (niedziela): Rozpoczęcie **WIZYTACJI KANONICZNEJ**, której dokonuje Jego Ekscelencja ks. bp **Piotr JARECKI**.

Ksienie Biskupie – **SERDECZNIE WITAMY!**

Program przedstawia się następująco:

† **22.IV (niedziela):**

✙ **8:45** Przyjazd ks. Biskupa

♦ Powitanie

♦ Sprawozdanie ks.

Proboszcza o stanie parafii

♦ Msza św.

✙ **10:30** Msza św. i w jej trakcie:

♦ sprawozdanie z działalności:

✙ ministrantów

✙ Ruchu Światło-Życie

✙ Kościoła Domowego

✙ **12:00** Msza św. i w jej trakcie:

♦ sprawozdanie z działalności:

✙ parafialnego koła *Caritas*

✙ Kół Żywego Różańca

✙ Rady Parafialnej

✙ redakcji gazetki parafialnej *Św. Zygmunt*

♦ renowacja poświęcenia odnowionego ołtarza i obrazów św. Zygmunta i Matki Boskiej Nieustającej Pomocy

✙ **15:30** Nawiedzenie cmentarza i modlitwa za

zmarłych pod przewodnictwem ks. Biskupa

† **27.IV (piątek):**

✙ **9:30** Lustracja kościoła i posiadłości parafialnych

✙ **10:30** Wizytacja szkół

✙ **18:00** Msza św.

♦ udzielenie *Sakramentu Bierzmowania*

♦ udzielenie Pastorskiego błogosławieństwa całej wspólnocie parafialnej i zakończenie *Wizytacji Kanonicznej*

Ofiary zbierane na tacę przeznaczone będą na fundusz młodzieżowy Metropolitalnej Kurii Warszawskiej. Z góry składamy serdeczne **Bóg zapłać!**

W czasie wizytacji ksiądz Biskup pragnie spotkać się z jak największą grupą parafian. Dlatego prosimy o takie zorganizowanie sobie czasu, aby przyjąć na spotkania z księdzem Biskupem. **Gorąco zapraszamy.**

✙ Zachęcamy do lektury prasy i wydawnictw katolickich.

ZAPOWIEDZI

Zapowiedź II: **Wojciech PĘKAŁ**, kawaler z Brześć, parafia tutejsza, i **Katarzyna Danuta MORDZELEWSKA**, panna z Gassów, parafia tutejsza.

Zapowiedź I: **Marcin SZLĄZAK**, kawaler z Kawęczyna, parafia tutejsza, i **Monika Iwona ROWIŃSKA**, panna z parafii śś. Apostołów Piotra i Pawła w Pęcicach.

Ktokolwiek wiedziałby o przeszkodach w zawarciu małżeństwa przez w/w osoby proszony jest o skontaktowanie się z Kancelarią Parafialną.

ODESZLI

W ostatnim czasie odszedł z naszego grona:

śp. **Antoni KOSMAŁA**, † 18.IV.2007, l. 76

Wieczne odpoczywanie racz Mu dać Panie!

TYSIĄCLECIE POLSKI CHRZEŚCIJAŃSKIEJ

Kyrie, Kyrie – Chryste, Chryste

Kyrie – Kyrie – Kyrie –

Tobie modlimy się Panie.

Intencje nasze czyste.

Zamiary nasze proste.

Uświęć nas – przygarnij, przyjmij, weź w opiekę jak dzieci.

Znakiem swoim nas osłoń –

krzyżem – a pociesz słowem.

Wykarczowane gaje, swaroże, każdy z nas wodą święconą polan... Zmiłuj się nad nami Panie Boże!

Kłęczymy u Twoich kolan.

Kyrie – Chryste – Kyrie.

Książę krzyż święty podniósł.

Książę się wiarą przepasał.

Już się Polska nie będzie modlić ogniu ani ofiary kłaść po lasach.

Śluby nasze wieczyste

wiary z serc nikt nam nie wyrwie.

W Tobie ufamy o Chryste

Ciebie wyznajemy – Kyrie.

A gdy synek chrobry dorośnie,

ten co lęku, ani lenna nie zna,

świętą włócznią wesprze go cesarz zaproszony jak gość miły do Gniezna.

Tam gdzie grób świętego apostoła jak fundament pod naszą ojczyznę twierdzą stanął – na wysokich cokołach pomazany krwią męczeńską – naszym krzyżem.

Znak Twojej męki nad kablukiem korony Włócznia Święta i miecz wyszczerbiony W złotej bramie pod kijowskim grodem, – to gwiazdy nad naszą historią [...]

Ale nie nam – ale nie nam Wielki Boże!

Tylko Twemu Imieniu chwała!

Dziękujemy w pokorze,

za chleb w chłopskiej komorze

za miasta, za wsie – za prawa

za niepodległy byt

za zachód i za świt

za córek urodę i cnotę

za synów, za wnuków dzielność

Kyrie!

Za nieśmiertelność!

Kyrie – Kyrie – Chryste – Chryste.

PRZYŁUSKI, Bronisław (1905, Siemierz – 1980, Londyn), fragmenty

il. św. Wojciech, ołtarz główny, Mucharz; źródło mucharz.republika.pl

POCZET PRYMASÓW: LEON PRZYŁUSKI (75)

Urodził się w 1789 w Strzeszynie, był synem ziemianina Stanisława herbu Lubicz, oraz Agnieszki z domu Wal. W 1813 na Uniwersytecie Wrocławskim uzyskał doktorat z teologii i w 1814 przyjął święcenia kapłańskie. W 1817 został proboszczem w Tarnowie Podgórnym, a w 1823 w Śremie. W tym samym roku, w Rzymie, obronił doktorat z obojga praw. W okresie wakatu na tronach arcybiskupich poznańskim i gnieźnieńskim, po śmierci abpa Dunina, był wikariuszem kurii gnieźnieńskiej. W 1844 obie kurie wybrały go, z listy kandydatów zaaprobowanych przez króla Prus, na nowego metropolitę, a papież wybór zatwierdził.

Sprawując najwyższy urząd kościelny na ziemiach polskich opowiadał się za legalizmem, jednak zastrzegał sobie również prawo do reprezentowania spraw narodu polskiego wobec władz pruskich. W 1846 władze zmusiły go do wydania orędzia potępiającego powstanie wielkopolskie, jednak w 1848 stanął na czele delegacji polskiej do króla Prus z żądaniem oddzielenia Poznańskiego od Rzeszy, powierzenia urzędów Polakom, poszanowania narodowości polskiej. Abp Przyłuski nie tylko odegrał wielką rolę w utrwalaniu polskości w życiu kościelnym, ale otwarcie występował z deklaracjami popierającymi walkę Polaków o miejsca w pruskim Landtagu. W swojej korespondencji z władzami w Berlinie konsekwentnie obarczał odpowiedzialnością za wybuch powstania w 1848 działania władz niemieckich. Wzywał księży i diecezjan do legalnej akcji wyborczej oraz działań mających zapobiec podziałowi Wielkiego Księstwa. Po 1848 konflikt z władzami państwowymi stopniowo łagodniał, jednak Przyłuski nadal bronił autonomii kościoła w zakresie obsadzania stanowisk kościelnych. Wszystko to sprawiło, że poczynawszy od 1862 władze pruskie podjęły starania w Rzymie o usunięcie go z urzędu. W 1865 papież podjął decyzję o mianowaniu Przyłuskiego kardynałem kurialnym do spraw kościoła na ziemiach polskich, jednak arcybiskup zmarł przed konsystorzem. Pochowano go w poznańskiej katedrze.

il. PRZYŁUSKI, SOSNOWSKI, Oskar Tomasz (1810, Nowomalin k. Grodna – po 1886, Rzym), ok. 1850, marmur, Poznań, pałac arcybiskupi, źródło: "Poczet Prymasów Polski", Przemysław Mrozowski

Msze	niedziela i uroczystości obowiązuje:	08:45, 10:30, 12:00 (suma), 18:00
Święte	święta pracujące:	08:45, 18:00
	dni powszednie:	07:30 (codziennie), 18:00 (Pl – Sb)
	(0-22) 754 47 32, fax (0-22) 754 41 02; e-mail: swzygmunt.slonczyn@op.pl	
Kancelaria Parafialna	dni powszednie (z przerwą na Msze św. i nabożeństwa):	08:00–09:30, 17:00–19:00
Księża	niedziela i święta:	nieczynna
	Dziekan mgr Stefan KOTWIŃSKI , Wikariusz Marcin KLOTZ	